

Kertek, ligetek, lombos fák

Az első virágos május elsejei felvonulás 1890-ben, már ide a Városligetbe hozta a munkásokat. Innen adódik tehát, hogy május 1-i felvonulás és a Városliget egyszerre jelenik meg emlékezetünk képernyőjén. A televízió képernyője azonban még a legtávolabbi kis helységbe is elvisz valamit a Városliget ünnepi, önfeléd és felszabadult, vidám hangulatából.

Hiszen az ünnepi felvonulás után az első utunk legtöbbször ide vezet. Ide, a Vidám Parkba, vagy az Állatkerbe, ahol lépten-nyomon fagyaltot vagy pattogatott kukoricát kínálnak, arrébb színes léggömböket árulnak, s úton-útfélen belebotlunk egy vattacukrot pergető árusba.

Ezen a napon még a parkörök is elnézőbbek. Ilyenkor: füre lépni szabad. A régi feljegyzésekből tudjuk, hogy Tréfa Jánosnak hívták a Városliget — akkor még Városerdő — legelső csőszét. A tréfa, a vidámság, azóta is otthonos a Ligetben! S oly jó ilyenkor kihasználni az

engedékenységet, labdázni, játszani vagy habos sört inni az immár elengedhetetlen május elsejei mustáros virslivel, az őspark fűvén.

A Városliget születésének pillanatától kezdve a kisemberek szórakozóhelye volt. Azt mondják: az első ide ránduló pestiek a Terézváros zsúfolt negyedeiben lakók voltak.

Igen, az első virágos május elseje is ide hozta a felvonulókat, de tíz esztendővel előtte, 1880-ban, Budapest nagyüzemeinek sztrájkoló munkásai is itt vonultak felzárt sorokban s a többhetes sztrájk színhelye a Liget volt. 1917-ben a Nagy Októberi Forradalom győzelmének híre is ide hozta Budapest népét, követelve a háború befejezését. S folytathatnánk a sort. Az 1930-as nagy tüntetés, amely munkát és kenyeret követelt, s a harc itt a Ligetben tetőzött...

Másik nagy kertünk, a Népliget, ha nem is büszkélkedhet ilyen babérokkal, mégis sokat jelent és jelentett a városi munkások számára. Talán éppen száz esztendeje létesítették, úgy mondják, 1868 körül, egy régebben telepített akácligetből s az ott levő faiskolából.

Pompás és már annyiszor megcsodált tölgy- és hársgyűjteménye — az árnyékot adó, lombos fák — csábították a gyárvárosok lakóit. »Vonzerejét csak emelte, hogy a közönség a pázsitos mezőkön letelepedhetett« — írja egy századfordulói újság. S talán a »néplizsére« még inkább illik a jelző: a kisemberek szórakozóhelye. A hajdani Mutatványos tér — melynek utolsó bódéit talán az idén bontják le — furcsa és mégis kedves műsorával már nem csábít, de a sportpályák, a játszótérek egyre több fiatalat vonzanak. S noha ma már az aszfaltos motorpályán fel-felzúgnak a motorok, mégis jó itt sakkozni, sétálni, beszélgetni.

Városliget és Népliget... Késő este lesz, mikor kikapkodt labdák, elkallódott cukorkás zacskók és papírok, üres virslis tálcák, az apróságok zászlójának törött nyele s az imitt-amott talán megsérült pázsit jelzi: Budapest két nagy ligete ma száz- és százezer vendéget fogadott...